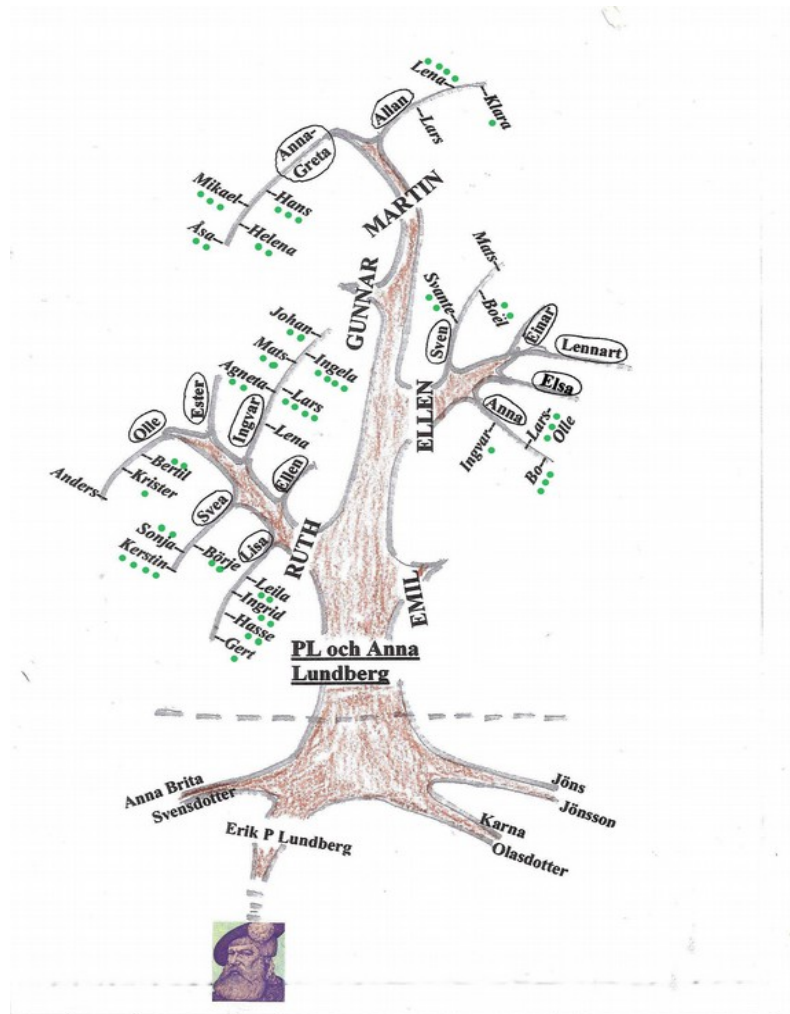

KAPITEL 4
PL OCH ANNA LUNDBERGS
BARN OCH BARNBARN

Fem generationer – 174 ättlingar (inkl. adoptioner)- under åren 1888-2021

5 barn

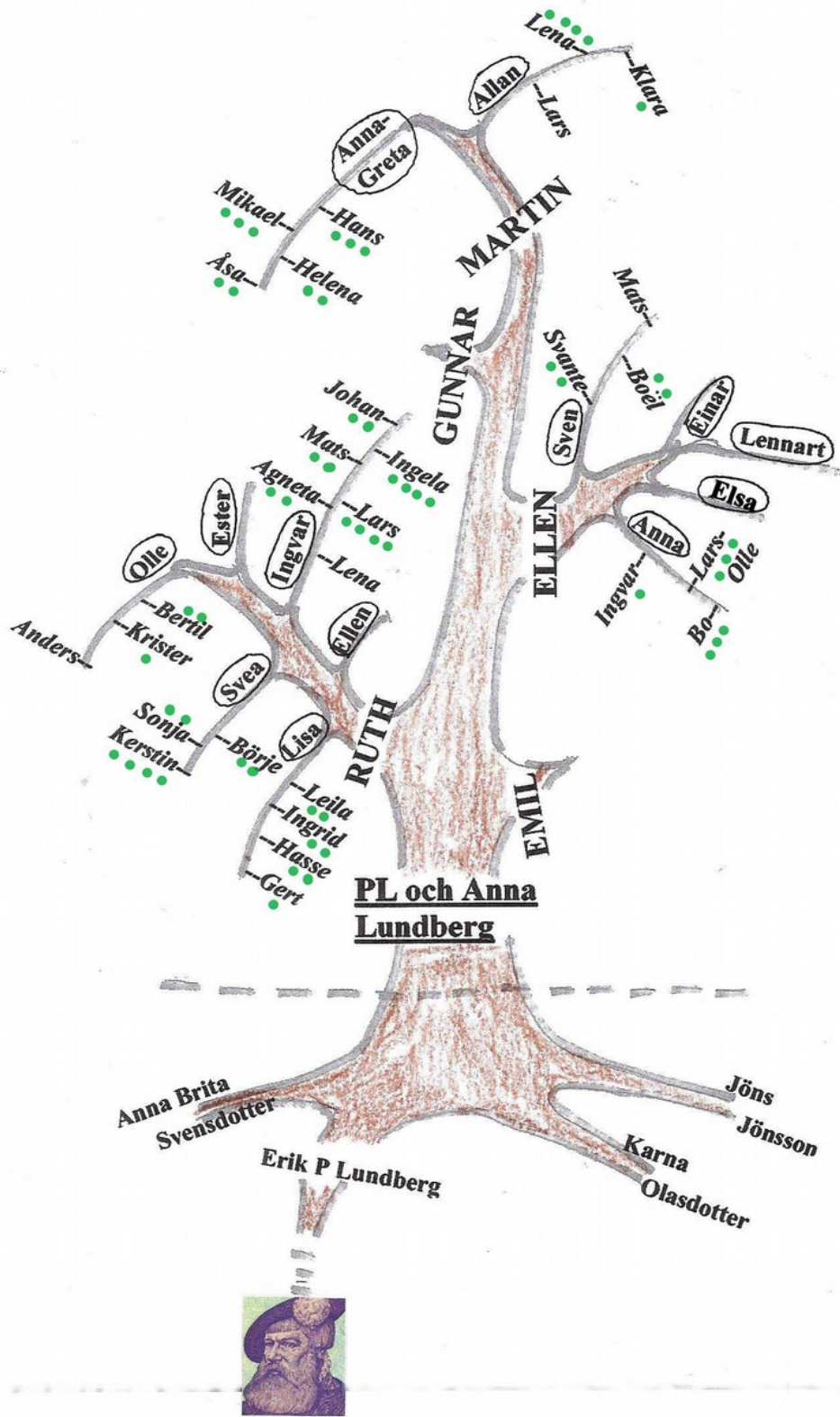
13 barnbarn

29 barnbarns barn

58 barnbarns barnbarn

69 barnbarns barnbarns barn

Detta kapitel handlar om barn och barnbarn och deras levnadsbeskrivningar. Övriga generationer är beskrivna i tabellform Kapitel 5

Inledning

Detta kapitel beskriver alla barn och barnbarn. Med längre eller kortare levnadsbeskrivningar

Anna och PL fick 5 barn:

- John Emil 1888-1895 Dog i lunginflammation 7 år gammal
- Ruth Teodora 1890-1972 Gifte sig med lantbrukaren Aron Johansson i Hörja. Där levde hon sedan hela livet. Ruth och Aron fick 6 barn.
- Ellen Jeanette 1891-1983 Gifte sig med Georg Johansson, bror till Aron i Hörja. Bodde granne med Ruth hela livet. Ellen och George fick 5 barn
- Gunnar Emanuel 1893-1992 Utbildade sig till ingenjör och emigrerade till Amerika Chicago). Träffade där Ellen (Ella) Larsson som han gifte sig med. De fick inga barn. Efter sin pensionering flyttade de till S:t Petersburg i Florida.
- Martin Ragnar 1895-1964. Flyttade till Norrland och utbildade sig till kronojägmästare Bodde i Dorotea i Lappland från 1934 till sin död 1964. Han och hustrun Berta fick 2 barn.

////////////////////////////////////

John Emil Lundberg 1888- 1895

Emil, 3 år 1891

Emil, som var äldst av syskonen, blev bara 7 år. Berättelsen säger, att familjen var på en fest i baptistkapellet. Emil skulle springa hem till bostaden, som låg ca 500 m bort, och hämta något. Det var kallt och dåligt väder och han ådrog sig en förkylning som utvecklades till lunginflammation som han dog av. På den tiden fanns inte antibiotika som kanske skulle ha kunnat hjälpa honom. Då han dog hade familjen ytterligare 4 barn i åldrarna 5.5 år – 8 mån. De föddes inte några fler barn i den familjen.

KAPITEL 4 - PL OCH ANNA LUNDBERGS BARN OCH BARNBARN

Emils gravsten på Önnestads kyrkogård

Anmodas
att med sin närvaro hedra
vår aflidne son
John Emils
Begravnings-akt
i Önnestad
Fredagen d. 20 December 1895, kl. 1/2 7 e.m.
Anna och P. L. Lundberg.
Lamlingen sker i sorgeluset, Westorp, kl. 1/2 12.

Ruth 17 år - 1907

Ruth Teodora Johansson 1890 - 1972

gift med

Sven Aron Johansson 1886 - 1943

Ruth 77 år - 1967

Barndoms- och ungdomsåren i Ullstorp

Familjen bodde i en lägenhet på gården Ullstorp 7 i Önnestad. Storleken på gården (tot ca 100 hektar) motsvarade gården Rya 1 i Hörja där Ruth sedan skulle komma att bo som gift.

Ingen i familjen arbetade dock på gården, utan de hyrde endast bostad där.

Som predikant (Söndagsskolemissionär) reste hennes pappa PL mycket och det var säkert mamma Anna som fick ta stort ansvar för det dagliga livet i hemmet.

Bostaden Ullstorp 7:2 med adress Ullstorpsvägen 71, Önnestad. Hit flyttade PL och Anna 1886, strax efter de gift sig. Gården, som var byggd 1868 var stor, över 100 har. Ekonomibygnaderna brann 1939 och byggdes inte upp efter det. Huset ägdes av Per Jeppsson, svärfar till en kusin till Ruth.

Hinneryd den 25/2 1903.
 Min älskade dotter Ruth.
 Då jag ej kan komma hem till
 din födelsedag den 27 ds, så
 vill jag härmed på det hjärt-
 ligaste gratulera dig. Her-
 ren, den trofaste frälsaren,
 välsigne dig, om du längre
 eller kortare tid skall van-
 dra på denna jord.
 Hälsa Mamma, Ellen, Gun-
 nar och Martin.
 Karolina Andersson ber häls-
 na dig så mycket.
 Har i e.m. kl. 3 haft sam-
 mankomst här. Om lördag
 skall jag försöka telefonera
 hem från Strömsnäs bruk.
 Din Pappa.

"Hinneryd den 25/2 1903

Min älskade dotter Ruth.

Då jag ej kan komma hem till din födelsedag den 27 ds, så vill jag härmed på det hjärtligaste gratulera dig. Herren, den trofaste frälsaren, välsigne dig, om du längre eller kortare tid skall vara på denna jorden. Hälsa Mamma, Ellen, Gunnar och Martin. Karolina Andersson ber hälsa till dig så mycket.

Har i e.m. kl. 3 haft sammankomst här. Om lördag ska jag försöka telefonera hem från Strömsnäsbruk.

Din Pappa."

Brev från PL till Ruth på hennes 13-årsdag. PL var i Hinneryd, där han vuxit upp.

Man kan notera, att barnen kallade föräldrarna mamma och pappa, kanske inte så vanligt vid den tiden.

Att han skulle ringa hem betyder, att de hade tillgång till telefon så tidigt som 1903. Det troliga är, att byns telefonväxel fanns i huset.

Eftersom föräldrarna var baptister och barnen inte var döpta, så konfirmerades de inte heller i Svenska kyrkan. Som alternativ ordnade PL, som ju var predikant, sommarläger med bibelstudium för ungdomar i 15-årsåldern. Anteckningsboken från lägret (1905), som rörde bibelstudium, har Ruth bevarat. Där har hon också noterat vilka som deltog i detta sommarläger. En av dem var Linnea Johansson från Bosabygget. Hon var född samma år som Ruth och syster till Aron, som hon senare skulle gifta sig med. Det visar, att PL Lundberg i Ullstorp och Johan Svensson i Bosabygget tidigt hade kontakt med varandra. Det är kanske inte så märkligt eftersom båda var väl etablerade i samhället och drivande baptister.

Från människans skapelse till Kristi födelse 4000 år.
 Syndafloden skedd omkring
 2300 år före Kristus

En anteckning Ruth gjort är,

"..Från människans skapelse till Kristi födelse 4000 år. Syndafloden skedd omkring 2300 år före Kristus..."

Det tog tid, framför allt inom kyrkan, innan Darwins evolutionsteori (presenterad 1859) accepterades.

Då hon var 18 år utbildade hon sig vid Vinslövs slöjdskola. Det var en 1-årig utbildning i vävning. Hon har bevarat en detaljrik "Skrifbok om Vävuppbindingar".

Stickning och framför allt strumpstickning kom att bli en liten inkomstkälla efter utbildningen. Hon stickade inte för hand, utan PL hade köpt en stickmaskin. Eftersom hon hela livet var noga med att föra kassabok kan man för åren 1909-12 se vilka intäkter hon hade. Maskinen var köpt från HemstickningsAB Viktoria, som också förband sig att köpa strumpor. Men hon sålde även till personer i sin närmaste omgivning.

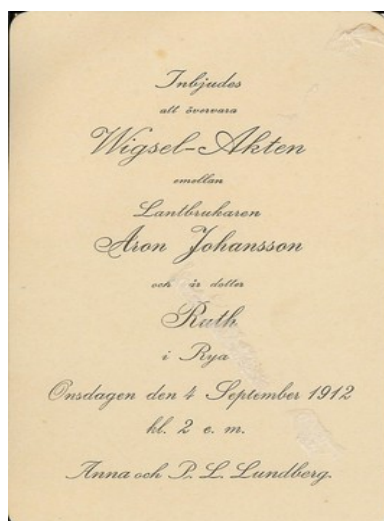
Hon utbildade sig också i matlagning, förmodligen någon kurs i Vinslöv, och hon har sparat en skrivbok full med olika recept därifrån. I huvudsak handlar det om den husmanskost som vi också

äter idag. Men där finns några lite udda recept och under kapitlet ”*Smårätter till Frukostar, supéer o dylikt*” skriver hon om hur man lagar *Tunga i gelé* och *Gratin på hjärna*. Kanske inte något hon senare bjöd på i Rya.

Ruth hade ingen fast anställning av något slag, däremot gjorde hon tidvis vad man skulle kunna kalla för dagsverken på olika gårdar. Från hennes kassabok kan man se, att hon hade intäkter från mjölkning, trädgårdsarbete etc. där varje inkomstpost var 1-5 kr. Men där finns också noterat att hon vid ett tillfälle fått lön på 50 kr från Johan Svensson i Bosabygget (hennes blivande svärfar). Hon hade då bott i Bosabygget under den perioden.

Hon bodde hemma och betalade inget för kost och logi. I varje fall finns inga utgiftsposter för detta. Och inte heller något för kläder. Förutom en hatt vid ett tillfälle. Däremot var hon tidig med att teckna livförsäkring.

Tiden som lantbrukarhustru på gården Rya 1:2 i Hörja

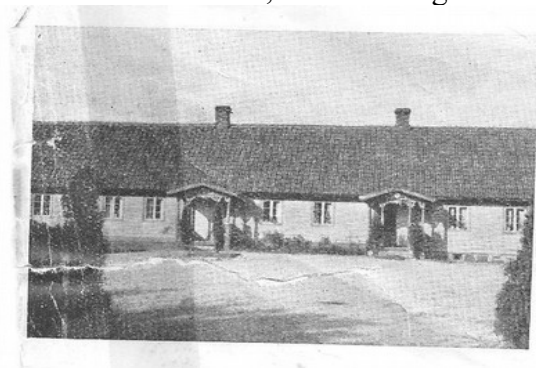

När Ruth och Aron gifter sig den 24 september 1912 är hon 22 år och han 26. Familjerna har känt varandra länge, åtminstone sedan hon var 15 då Arons syster Linnea och hon gick bibelstudiekurs för PL Lundberg.

De bosatte sig på gården Rya 1:2, som Arons far Johan Svensson hade köpt redan 1908 och som nu Aron övertog.

Även om Ruth var uppvuxen på en lantgård hade hon inte arbetat på någon gård tidigare. Som bondmora på Rya deltog hon nog inte heller så mycket i arbetet på gården eller med djuren. De hade både pigor och drängar till hjälp med detta. Det var i stället arbetet inne och med de 6 barnen som föddes inom loppet av 11 år som upptog hennes tid.

Pigor bodde inne i huset, medan drängar bodde i drängkammaren, som var en del av ladugården

Rya 1²

Postadr.: Tyringe. Tel. 138 A.

Areal: Total 114 har, därav 17 åker, 97 skog, betesmark o. kärr. Tax.-v. 28.500.

Jordart: Svartmylla på grusbotten samt kärrjord. Skogsbest.: Barrskog. Manbyggn. uppf. 1870. Ekonomibyggn. renov. 1922. 2 hästar, 1 unghäst, 7 kor, 7 ungdjur, 10 svin, 50 höns. Gården till släkten 1908.

Äg.: Aron Johanssons stbh. A. J. f. 23/2 1886. Son till Johan Svensson o. h. h. Anna f. Andersson. Gift med Ruth f. Lundberg. Barn: Anna, Ellen, Svea, Ingvar, Ester, Olof.

Äg.: Styr.-led. i Hörja Sparbank.

Bilden ur Gods och Gårdar

Arons hälsa var också tidvis vacklande och han vistades flera gånger på Kristianstads lasarett. Oklart vad han led av, men ett brev han skrev till Ruth då han var inlagd där i nov 1922 tyder på att det kunde vara psoriasis. Från detta brev ser man också hur han oroar sig för arbetet på gården.

En tragisk olycka hände 1932 då en av drängarna – Nils Bengtsson – kvävdes till döds då han skulle lasta grus i en grusgrop. Nils var en äldre bror till Harry, som senare skulle komma att gifta sig med Lisa, äldsta dottern på Rya. Denna olycka tog mycket hårt på de båda drabbade familjerna.

Alla undrade när suggan
 skulle grisa. Jag kan inte säga
 det precis. Men det skall
 bli nu snart. Ni får se efter
 så där är torrt i kätten.
 Så får ni nypa tänderna
 av grisarna. Kanske Georg
 kan göra det. Har ni slaktat
 lammet ännu? Blev det någont
 resultat med gyltan?

Utdrag ur brevet (21/11 1922):

..Du undrade när suggan skulle grisa. Jag kan
 inte säga det precis. Men det skall bli nu snart.
 Ni får se efter så där är torrt i kätten.
 Så får ni nypa tänderna av grisarna. Kanske
 Georg kan göra det. Har ni slaktat lammet
 ännu? Blev det något resultat med gyltan?

Brevet avslutas med:

...Hälsningar till dig o glöttarna o tjänarna
 från Din egen Aron

(glöttarna var Lisa, Ellen, Svea och Ingvar, 8-1
år gamla))

Hälsningar till
 dig o glöttarna o tjänarna
 från Din egen Aron

Aron dog 1943 efter hjärtproblem endast 57 år gammal. Tre av barnen hade då lämnat hemmet medan tre bodde kvar tillsammans med Ruth. Olle övertog gården i början på 1946 då han blivit myndig. Fram till dess drevs den som dödsbo. Då han tagit över flyttade också Ruth till sitt nybyggda hus i Hörja.

Bouppteckningen visar, att hemmet var välmående. Förutom en inteckningsskuld på fastigheten fanns skulder till barnen Ellen, Ester och Olle på totalt 8.000 kr. Det motsvarar det belopp, som de andra barnen – Lisa, Svea och Ingvar – hade fått i samband med att de gift sig.

Vid bouppteckningen efter Arons far Johan Svensson, som avled 1938, framkom att det dödsboet hade stora skulder som inte täcktes av tillgångarna. Eftersom både Aron och hans bror Georg gått i borgen för flera lån drabbades de hårt ekonomisk som det tog flera år att återhämta sig från..

KAPITEL 4 - PL OCH ANNA LUNDBERGS BARN OCH BARNBARN

Hela familjen samlad. Fr.v.: Ellen, Ruth, Svea, Ingvar, Olle, Aron, Lisa och Ester. (1935)

På gårdsplan i Rya: Aron, Ruth, Olle, Anna Lundberg, Ellen, Ester och Svea (1935)

De första barnbarnen i Rya: Svea, Ruth, Börje, Ellen, Leila och Lisa (1944)

Åren i nya huset i Hörja

Flytten till det nya huset i Hörja 1947 innebar en standardhöjning boendemässigt för Ruth. Nu fick hon centralvärme, varmvatten, badrum och WC. Huset var byggt för två familjer, Ruth bodde på bottenplan och övervåningen hyrde hon ut. Under några år, medan de väntade på att deras nya hus skulle bli klart, hyrde Georg och hennes syster Ellen den lägenheten.

Ruths grannar var på ena sidan, Linnea, Arons syster, som hon känt sedan 1905 och på den andra Ellen och Georg, syster och sväger. Traditionen med att systrarna Ruth och Ellen bor nära varandra fortsatte.

Ruths hus i mitten. Till vänster bor Linnea Mårtensson med tvillingdöttrarna Ruth och Signe och till höger bor Ellen och Georg Johansson. Foto från 1962

Ruth bodde i detta hus resten av livet. Hon dog 1972. Då köpte Lisa och Harry det och efter några renoveringar flyttade de dit 1975 och bodde där till 1993 då båda dog.

*Ovan, 4 generationer från 1914:
Fr. v: Karna (f 1829), Anna (f 1864), Lisa (f 1914) och Ruth (f 1890)*

*Till höger, 4 generationer från 1967.
Fr. v: Ruth (f 1890), Magnus (f 1967), Leila (f 1942) och Lisa (f 1914)*

Ruths och Arons barn

Ruth och Aron fick 6 barn mellan åren 1914 och 1925.

- Anna Elisabeth Lisa Bengtsson 1914 – 1993
- Ellen Linnea Aronsson 1916 – 2010
- Ruth Svea Dagmar Lindén 1918 – 2008
- Paul Ingvar Aronsson 1921 – 2002
- Ester Maria Aronsson 1924 – 2016
- Karl Olof Olle Aronsson 1925 – 2008

*Ruth med barn och deras resp.
Främre raden fr.v: Ellen, Ruth och Ester.
Bakre raderna fr. v.: Bertil och Svea Lindén,
Harry och Lisa Bengtsson, Olle och Siri
Aronsson samt Ingvar och Anna-Lisa Aronsson.
Kortet är taget 1959 strax innan Ester åkte till
Kongo första gången*

<i>Lisa Bengtsson</i>	<i>1914-1993</i>
<i>Harry Bengtsson</i>	<i>1913-1993</i>

Lisa gifte sig med Harry Bengtsson från Harabygget Hörja. Bröllopet hölls på gården i Rya 1941. I samband med giftermålet övertog de arrendet av Bostället, som var kyrkans gård i Hörja. Här arbetade båda tillsammans på gården fram till 1972 då Harry blev kyrkvaktmästare. Denna tjänst hade han till sin pensionering 1978. Lisa hade dessförinnan börjat arbeta med åldrvård, först i Hörja och sedan i Tyringe. Harry hade förtroendeuppdrag i Hörja Sparbank och var politiskt engagerad i kommunen (Bondeförbundet).

De dog båda 1993, i juni resp sept. Harry avled under en 40-årsfest i Hörjagården.

Lisa och Harry fick 4 barn:

- Leila, f 1942 (2 barn)
- Ingrid, f 1945 (2 barn)
- Hasse, f 1950 (2 barn)
- Gert, f 1952 (1 barn)

<i>Ellen Aronsson</i>	<i>1916-2010</i>
------------------------------	-------------------------

Ellen arbetade med barn med mentala hinder på Fridhem/Norrängsskolan i Hässleholm. Hon var inte gift och hade inga barn. Däremot engagerade hon sig mycket i sina syskonbarn. Hon var bosatt i Hässleholm.

<i>Svea Lindén</i>	<i>1918-2008</i>
<i>Bertil Lindén</i>	<i>1916-1981</i>

Svea gifte sig med Bertil Lindén från Röke, och de bosatte sig i Hissmossa, Västra Torup. Bertil arbetade först som arrendator, men övertog 1945 en åkerirörelse som han drev under många år.

Svea och Bertil fick 3 barn:

- Börje, f 1943 (2 barn)
- Sonja, f 1944 (2 barn)
- Kerstin, f 1951 (4 barn)

<i>Ingvar Aronsson</i>	<i>1921-2002</i>
<i>Anna-Lisa Aronsson</i>	<i>1919-2009</i>

Både Ingvar och Anna Lisa utbildade sig till folkskollärare. Ingvar fortsatte sedan som gymnasielärare och rektor. Han var också landstingspolitiker (Folkpartiet). Bodde i Brönnestad, Vankiva och Bjärnum.

Ingvar och Anna-Lisa fick 6 barn:

- Lena, 1946-1958
- Agneta, f 1948 (2 barn)
- Lars, f 1949 (4 barn)
- Mats, f 1951 (2 barn)
- Ingela, f 1955 (4 barn)
- Johan, f 1965 (2 barn)

Ester Aronsson

1924-2016

Ester arbetade som sjuksköterska/barnmorska (missionär) i Kongo. Efter att ha gått folkhögskola utbildade hon sig till sjuksköterska både i Sverige och Belgien.

För att åka ut som missionär behövde hon också utbildning på Betelseminariet i Stockholm. Det berättas att när hon sökte dit, så var kursen fulltecknad. Det kunde inte Georg Johansson (hennes morbror/farbror) acceptera utan han kontaktade rektorn på seminariet och mer eller mindre beordrade dem att ta in Ester på utbildningen.

Hon var i Kongo i fyra omgångar med början 1959. Den första omgången fick hastigt avbrytas p.g.a. krigstillstånd i landet och hon fick fly under dramatiska förhållanden.

4 NORRA SKÅNE ★ Tisdag 25 augusti 1970

Fin insats från Hörja i kongolesisk sjukvård

Missionär Ester Aronsson från Hörja reser i dag för fjärde gången ut till Kongo. Hon har under en period i Europa vidareutbildat sig för att bättre kunna undervisa blivande barnmorskor i Kongo-Kinshasa. Hon kom till Belgiska Kongo första gången 1959, utsänd av Baptistmissionen. Det blev en kort, dramatisk period på statens sjukhus i Oshwe som sjuksköterska, innan oroligheterna, då Kongo blev självständigt 1960, tvingade henne att resa tillbaka till Sverige.

Under perioden 1962-1965 var hon verksam vid missionsstationen Semendua, som barnmorska. Perioden 1967-1969 var hon åter verksam i Oshwe nu som barnmorska på förmiddagarna. Kvinnoutbildning och evangeliskt arbete upptog eftermiddagarna.

Det gällde att ge kurser för kongoliska kvinnor, som behöver kunskap om hälsovård och hygien samt att också lära ut sykonsten.

★ Behovet av fungerande kunskap i hygien är stort, om detta folk skall kunna få frihet från mask-sjukdomar, som nedsätter så gott som alla individens krafter.

Maskarna, som kommer dels genom huden, då man går barfota, dels genom maskägg från avföring, suger blod i tarmarna på folk, så att krafterna nedsättes. Det hjälper

inte mycket att avmaska. Snart är sjukdomen där igen. Det är egentligen bara sjukvårdare och ganska få andra som har hygiensk kunskap, vilka kan bli fria från mask-sjukdomar.

HELA FOLKET

Det kommer att ta tid att skapa den hygiensiska uppfostran, som behövs för att bekämpa masksjukdomarna i hela folket. Man når inget slutresultat i att bekämpa sjukdomen, om man inte griper in i hygienfrågan. Det är en avsevärd folkuppfostrande gärning, som förestår.

LABORATORIERNA

Missionär Ester Aronsson, som tillhör baptistförsamlingen i Hörja, skall nu alltså undervisa barnmorskeelever på ett sjukhus, inom Baptistmissionens fält, som ligger 30 mil nordost om Kinshasa. Hon har tidigare arbetat som sjuksköterska på lasaretten i Kristianstad och Hässleholm men har i sommar vidareutbildat sig bland svenska barnmorskor och frapperats av vilken betydelse laboratorieväsendet fått på kort tid i svensk sjukvård. Nu är frågan om de nya rönen kan tillämpas i Kongo eller om kongoleserna skall läras upp enligt något mera "bedagade" metoder.

STABILARE

Efter kolonialtiden är Bryssel fortfarande centrum för missionsu-landsinsats i Kongo. Kongoleser kommer också till Belgien för att studera. Belgierna återvänder till Kongo och en stabilitet har uppstått i förvaltningen av landet, som saknades de första åren under 60-talet.

★ Missionär Aronsson har nu varit i Bryssel för att lära sig flera sjukvårdstermer på franska, som är det dominerande administrativa språket i Kongo. Hon har lärt sig språket Lingala men behöver nu också lära sig språket Kikongo, tycker hon.

Det är alltså en jobbig insats att hjälpa till i u-land. Det mera stillsamma livet som sköterska vid lasaretten i Sverige lockar men samtidigt är det någonting fascinerande med att få följa den kallelse, som tagit gestalt i livet.

Kanske skall hon en dag få se kongolesiska barnmorskor, som med sin kunskap har en ny respekt bland de kongolesiska kvinnorna och i samhällena, lära ut och fostra i hygien. Den måste föras ut till folket, så att de kraftförödande masksjukdomarna till slut skall kunna övervinnas.

Ester Aronsson har utbildat sig i tropisk sjukvård i Bryssel.

PAX

Den sista vistelsen i Kongo avslutades 1974. Därefter arbetade hon som barnmorska i Kristianstad och var bosatt i Hörja.

Hon var inte gift och hade inga barn

KAPITEL 4 - PL OCH ANNA LUNDBERGS BARN OCH BARNBARN

Hennes systerson Hasse Bengtsson har gjort gjort långa intervjuer med Ester. Intervjuer som finns bevarade på band. Hasse gjorde också på 2010-talet resor till Kongo i Esters spår och fann då att minnet från henne finns kvar i de byar hon varit verksam i.

<i>Olle Aronsson</i>	<i>1925 - 2008</i>
<i>Siri Aronsson</i>	<i>1932 - 2020</i>

När Olle och Siri gifter sig 1952 hade Olle varit ägare till Rya ett antal år.

På 1970-80-talet blir det allt svårare att få lönsamhet i mindre jordbruk. Efter hand avvecklar han därför detta, arrenderar ut marken, behåller skogen och blir metallarbetare i Tyringe men bor kvar på gården. Olle är politiskt aktiv inom Folkpartiet och avslutar sitt yrkesverksamma liv som kommunalråd i Hässleholms kommun.

I slutet på 1980-talet köper han och Siri ett hus i Hörja by och flyttar dit och samtidigt övertar sonen Anders gården i Rya. Då är markerna utarrenderade sedan länge.

Olle och Siri fick 3 söner:

- Bertil, f 1953 (2 barn)
- Krister, f 1955 (1 barn)
- Anders, f 1957

	<p>Ellen Jeanette Johansson 1891 - 1983</p>	
<p><i>gift med</i></p>		
<p>Harald Georg Johansson 1896 - 1968</p>		
<p><i>Ellen 16 år - 1907</i></p>		<p><i>Ellen 65 år - 1956</i></p>

Barndoms- och ungdomsåren i Ullstorp

Ruth och Ellen var födda åren efter varandra och ålderskillnaden bara 14 mån. De följdes därför mycket åt och det har berättats, att Ellen såg mycket upp till sin äldre syster även i vuxen ålder. Ellen bodde hemma hos föräldrarna i Ullstorp till hon gifte sig, vid 28 års ålder. Hennes liv följde säkert ungefär samma mönster som systemen Ruths. Hon har berättat, att förutom arbete på gårdar i Ullstorp arbetade hon som telefonist på byns telefonstation, som var belägen i det hus där familjen bodde. Hon övertog också den strumpstickningsmaskin som Ruth hade haft. Denna maskin tog hon med sig då hon gifte sig flyttade till Rya

Tiden som lantbrukarhustru på gården Rya 2 i Hörja

Ellen gifter sig med Arons yngre bror George den 19 september 1919. Nästan på dagen 7 år efter det att Aron och Ruth gift sig. Hon är då 28 och han 23 år, dvs. 5 år yngre. Familjerna har känt varandra länge, åtminstone sedan hon var 14 och han 9.

De bosatte sig på gården Rya 2, som man köpte 1918 när den blev till till salu. Georg hade då bott tre år i Riseberga som lantbrukselev. Var det kanske så, att man väntade på att en lämplig gård skulle bli ledig innan man gifte sig?

	<p>Rya 2^r och 1^s</p> <p><i>Postadr.: Tyringe. Tel. 138 C.</i></p> <p>Areal: Total 54,1 har, därav 13 åker, 41,1 skog o. betesmark. Tax.-v. 17.300.</p> <p>Jordart: Kärr- o. mulljord på sandbotten. Skogsbest.: Bl. skog. Manbyggn. uppf. 1890, restaur. 1942. Stall omb. 1928 o. 1936, loge uppf. 1900. 3 hästar, 8 kor, 4 ungdjur, 2 modersuggor, 10 halvsvin, 20 höns. Gården till släkten 1917 genom köp.</p> <p>Äg.: Harald Georg Johansson f. 18/6 1896. Son till Johan Svensson o. h. h. Anna f. Andersson. Gift 19 med Ellen f. Lundberg. Barn: Sven f. 20, Anna f. 22, Einar f. 26, Lennart f. 28.</p> <p>Äg.: Ordf. i pens.-nämnd., led. av komm.-fullm. o. skolstyr. Ersättare för överförmyndare. Revisor o. sif-fergranskare i Hörja Sparbank, ordf. i mejerifören. o. Tvärskogs stärkelsefabrik.</p>
---	---

Bilden ur Gods och Gårdar

Jämfört med granngården som Aron och Ruth ägde, så var denna väsentligt mindre. Framför allt skogsarealerna.

Här föds de fem barnen och dottern Elsa dör här 18 år gammal. De äldsta barnen Sven och Anna flyttar och gifter sig. Sönerna Einar och Lennart bor kvar hemma.

Några

av dubbelkusinerna från Rya. Fr.v. Elsa Johansson, Ingvar Aronsson, Olle Aronsson, Anna Johansson, Lennart Johansson och Einar Johansson

Åren i nya huset i Hörja

1951 överlåter man gården i Rya till äldste sonen Einar. Man planerar bygga nytt modernt hus i Hörja och bli granne med Ruth. Men det skulle ta några år innan detta blev klart och under tiden hyrde man övervåningen i Ruths hus.

Georg hade många förtroendeuppdrag inom Sparbanken, kommun och landsting (Folkpartiet). Han var också engagerad i olika föreningar och styrelseledamot i flera bolag. Med andra ord, en stor man i byn.

Lennart bodde tillsammans med föräldrarna i Hörja och då Einar avvecklat lantbruket i Rya i slutet på 1950-talet flyttade han också dit.

Ellen och Georgs barn

Ellen och Georg fick 5 barn mellan åren 1920 och 1928.

- Sven Gunnar Johansson 1920 - 2011
- Anna Bothilda Olsson 1922 – 2017
- Elsa Lydia Johansson 1924 – 1942
- Einar Georg Johansson 1926 - 2008
- Per Yngve Lennart Johansson 1928 – 2012

Familjen samlad. Främre raden: Anna, Ingvar, Ellen, Georg, Lars-Olle. Bakre raden. Kalle (g m Anna), Sven, Einar och Lennart. Från ca 1951. Dottern Elsa dog 1942.

<i>Sven Johansson</i>	<i>1920 - 2011</i>
<i>Inga-Britt Johansson</i>	<i>1926 - 1992</i>

Sven går folkhögskola på Sjövik och utbildar sig efter det till folkskollärare. Han flyttar till Brenäs (Finspång) där han får tjänst. Han och Inga Britt gifter sig 1951. De bor i skolhuset Brenäs men flyttade till Sunda vid sjön Tisnarens norra del till julen 1985. Sven hade då slutat arbeta vid vårterminens slut. Här bor han till hösten 2006 då han flyttar till Vingåker och har Sunda som sommarbostad. Efter en stroke vintern 2008-09 hamnar han slutligen på ett sjukhem i Vingåker. Sven, som var ledig på sommaren, var under många år driftansvarig för Gullbrannalägret, som drevs av baptisterna.

Efter pensionering var han också ideellt verksam i industriarvet Häfla hammarsmedja och föreningen Rädde Tisnaren.

Sven och Inga-Britt fick 3 barn

- Svante Gunnar Jordeskog 1952 (2 barn)
- Boël Kristina Olsson 1955 (2 barn)
- Mats Olov Johansson 1962-1985 (inga barn)

Anna Olsson	1922 - 2017
Karl Olsson	1913 - 1978

Anna och Karl gifte sig 1943 och bosatte sig i Röke där Karl, som kallades Kalle-Olas hade cykel- och mopedverkstad. Det blev en populär samlingsplats för byns ungdomar. Kalle körde mjölkskjuts en period men efter ryggproblem tog han anställning på Perstorp AB. Tillsammans med några grannar hade de också en bensinmack i Röke (BP)

Anna arbetade som sömmerska och lokalvårdare.

Anna och Karl fick 3 söner

- Per Ingvar Olsson 1944 (1 adoptivson)
- Lars-Olle Olsson 1947 (3 barn)
- Bo Lennart Olsson 1952 (3 barn)

Elsa Johansson	1924 - 1942
-----------------------	--------------------

Elsa drabbades av TBC (tuberkulos/lungsot) hösten 1941 och vistades på sanatoriet i Broby några månader fram till början på maj 1942. Hon flyttade då hem till Rya eftersom man ansåg att hon inte skulle kunna bli bra. Hon dog i hemmet efter några veckor, endast 18 år gammal.

Hon hade inga barn.

[Lite fakta om TBC – skrivet då världen drabbas av pndemin Covid-19

Om tuberkulos inte behandlas är dödligheten mycket hög. Under 1800-talet var sjukdomen den värsta folkdödaren, inte bara i Sverige utan också i andra delar av Västvärlden. I början av 1900-talet dog ungefär en miljon européer varje år av tuberkulos.]

Einar Johansson	1926 - 2008
------------------------	--------------------

Einar övertog gården i Rya 1951 då Ellen och George byggde hus och flyttade till Hörja. Han hade svårt att få lönsamhet i driften av gården och arrenderade därför ut jordbruksmarken men behöll skogen. Den köptes senare av Ingvar Olsson. Under 1960-talet flyttade han till föräldrarnas hus i Hörja där han bodde resten av livet utom de sista åren. Han blev då blind och bodde på ett vårdhem i Bjärnum.

Einar var starkt engagerad i ungdomsverksamhet i baptistförsamlingen i Hörja.

Han var inte gift och hade inga barn.

Lennart Johansson	1928 - 2012
--------------------------	--------------------

Bodde med föräldrarna först i Rya och sedan i Hörja. Han arbetade i lantbruk, på brädgård och i skogen. De sista åren var han sjukpensionär.

Han var inte gift och hade inga barn.

////////////////////////////////////

Gunnar 14 år - 1907

Gunnar Emanuel Lundberg 1893 - 1992

gift med

Ellen (Ella) Maria Lundberg 1898 - 1981

Gunnar 89 år -1982

Ungdomsåren i Sverige

Gunnar växte upp under samma förhållanden som systrarna Ruth och Ellen. Han var inte döpt och det är oklart om han gick samma typ av bibelskola som systrarna.

Martin Lundberg, Per Jeppssons Elna och Ivar, Ellen Lundberg och Gunnar Lundberg alla från Ullstorp. De bodde i Per Jeppssons hus. Gunnar och Ivar emigrerade båda till USA . De var kollegor under många år på företaget Sunbeam i Chicago där Ivar var en mycket framgångsrik chefskonstruktör Detta kort skickades till Lisa, Ruths äldsta dotter, till hennes 3-årsdag 1917. Det var viktigt med huvudbonad för herrar. Hatt börjar man bära vid 17-års ålder, dvs Gunnar och Martin har åldern inne, medan Ivar, som är 13 år får nöja sig med keps.

Från tillgänglig dokumentation verkar det som att Gunnar bor i hemmet i Ullstorp till han är 21 år. Han arbetar då förmodligen på olika gårdar i trakten. Osäker på vad han ska arbeta med eller utbilda sig till.

1914 blir han volontär vid flottan i Karlskrona. Funderade han kanske på att bli militär? Han är där inskriven som skrivbiträde, men lämnar efter 8 månader. Då ändrar han inriktning och börjar arbeta

som elektriker. I november 1917 flyttar han till Karlshamn och han fortsätter med elektrikeryrket. Är det så, att han har bestämt sig för utbildning till ingenjör. Hässleholms Tekniska skola ligger nära, men för att komma in där krävs arbetslivspraktik inom det område man ska utbilda sig. Han har förmodligen också gått på Önnestads folkhögskola som en förberedelse för den tekniska utbildningen, även om jag inte hittat några noteringar om det.

1920 utexamineras han i varje fall från Hässleholms Tekniska skola som elektroingenjör. Han har gått där i två år och då bodde han i Ullstorp.

Enligt kyrkoböckerna saknas han 1923 och kan då ha vistats i Tyskland, antingen för att arbeta, men än troligare för att studera vid något tekniskt institut. Detta var inte ovanligt vid den tiden.

Gunnar var en tid förlovad med Annie (okänt efternamn). Men det blev inget giftemål.

Tiden i Amerika

I april 1924 emigrerar han till USA. I inresehandlingarna har han angivit sin onkel Johan Alfred Swanson (PLs halvbror) i Oakland, Californien som kontaktperson. Det är också dit han åker och bor hos honom och hans fru. Deras barn är då utflugna.

Efter en kort tid i Oakland flyttar han till Illinois, Chicago. Han får anställning på företaget *Sunbeam Corporation som tillverkar hushållsmaskiner.*

Här börjar också Ivar Jepson arbeta. Ivar kom från Ullstorp och har vuxit upp i samma hus som Gunnar. Han är född 1904, har samma utbildning som Gunnar och emigrerade 1925, alltså året efter Gunnar. Vem av dem som började på företaget först är oklart. Ivar kom att bli chefskonstruktör på företaget och kallades Mr Sunbeam. Han skulle komma att få en mängd patent och tillsammans har de ett patent. Sunbeam är än idag ett mycket välkänt företagsnamn i USA och deras produkter har funnits i de flesta amerikanska hem. Framför allt brödrostar och elvispar.

Han träffar Ella Larsson och de gifter sig 1936. Han är då 41 år och hon 38. De får inga barn. Ella, (Ellen Maria) kom från ett lantbrukarhem på Öland med 12 barn och 4 av dessa emigrerade. Ella emigrerade 1923 men åkte hem efter sex år. 1930 reste hon till USA igen. Hon arbetade som sjukgymnast (Physical Terapist). Ella dör hastigt i en hjärtattack 1981. Några år senare skaffar sig Gunnar en ny livskamrat.

Han ansöker om amerikanskt medborgarskap 1929 och får det beviljat 1932.

Eftersom han var amerikansk medborgare registrerades han för krigstjänst i 2a världskriget. Men han var då 49 år och blev aldrig inkallad.

De skaffar ett semesterhus i S:t Petersburg, Florida och bosätter sig där permanent då de går i pension i början på 1960-talet.

Gunnar var en duktig fotograf och han vann priser vid några fototävlingar. Han kanske började med det redan i Sverige och det är kanske han som tagit många av bilderna från Ullstorp.

Från de brev vi fick från honom verkade han trivas och hade stort umgänge. Varje morgon tog han en 5 km promenad och han umgicks med sina vänner, gärna med en cocktail. Han lyssnade mycket på levande klassisk musik och hade abonnemang i konserthus.

Kontakter med Sverige

Gunnar, och Ella, upprätthöll kontakt med släkten i Sverige under alla år. Med varierande frekvens. Gunnar gjorde minst två resor 'hem'. Den första redan sommaren 1930 innan han var gift. Han var då hemma några månader. Den andra på 1950-talet och då var också Ella med. Då besökte de Allan Lundberg i hans sommarhus i Ortala by vid Väddö kanal, Sven Johansson i Brenäs, och släkten på

Öland och i Hörja.

Men även svenska släktingar besökte honom och Ella. 1951-52 var Allan Lundberg på en längre utbildning i University of Michigan och besökte då Gunnar flera. Även Allans fru Stina kom över dit. På senare år, då de bodde i Florida, hade de 1977 besök av Ingvar och Ingalill Olsson och Anna, Ingvars mor. Anna är dotter till Gunnars syster Ellen.

Sommaren 1981 var Leila och Lars-Eric Johansson med söner i USA och besökte då Lundbergs. De hade just sålt sitt hus och var på väg att flytta till en lägenhet på ett serviceboende. Ella dog senare samma år.

Det sista Sverigebesök Gunnar fick var 1989 då Ingvar Olsson besökte honom igen. Han fyllde 96 det året och skulle komma att leva ytterligare 3 år

Gunnar hade också brevkontakt med släkten. Det mesta med Allan Lundberg, men även med sin syster Ellen och systerdotter Anna. Även med Leila och hennes familj under en tid. Han skrev långa brev på klanderfri svenska. Tyder på, att han och Ella talade svenska med varandra hemma. I ett brev vid jultid säger han att han saknar den svenska julmaten och undrar om vi fortfarande har Dopp-i-grytan till jul. Därmed fick vi veta, att det var något de åt i Ullstorp.

Ella, Leila, Magnus, Lars-Eric och Gunnar i trädgården bland apelsinträden sommaren 1981. Gunnar, 88 år skulle ut och spela golf. Ella dog senare på hösten. Leilas yngste son Erik tog kortet

Både Gunnar och Ella är begravda på Köpingsviks kyrkogård på Öland. I samma grav som Ellas föräldrar och en syster och svåger (Molander) till Ella.

KAPITEL 4 - PL OCH ANNA LUNDBERGS BARN OCH BARNBARN

Vid gravsättning av Gunnars urna den 14 april 1993 var syskonbarnen Anna, Sven, Einar och Anna-Greta närvarande. Även Annas son Ingvar.

Martin 12 år - 1907

Martin Ragnar Lundberg 1895 - 1964

gift med

Berta Regina Lundberg 1896 - 1972

Martin 69 år - 1964

Ungdomsåren i Skåne

Martin växte upp under samma förhållanden som syskonen Ruth, Ellen och Gunnar. Han var inte döpt och det är oklart om han gick samma typ av bibelskola som systrarna. Han gick tidigt sina egna vägar och flyttade hemifrån då han var 15 år. Det var en normal ålder att ta tjänst – folkskolan och konfirmationen var avklarad. Hans äldre syskon hade fortsatt att bo hemma, men Martin flyttade till Vånga socknen som ligger nära. Varför han flyttar dit och inte stannar kvar i hemmet är oklart. Är det så, att han ville bort från hemmet eller var det hans naturintresse som styrde och han i Vånga fann den skogsbygd han sökte. Han hade redan stakat ut sin karriär som skogsman. Efter två år där, flyttar han tillbaka till Ullstorp och är antecknad som elev. För att komma vidare som skogsvaktare måste han först bättra på sin skolgång och då passar Önnestads folkhögskola bra, låg på nära avstånd hemmet.

Yrkeskarriär

Efter avslutade studier 1914 är han 19 år, flyttar till Älvsbyn (Vissträsk) och får arbete som kontrollassistent, ett led i utbildningen till skogsvaktare. 1915-16 gör han sin värnplikt på I19 i Boden där han blir underbefäl.

1916 söker han en tjänst hos Domänverket och de begär då ett utdrag ur straffregistret. Martin skriver själv en form av 'CV' och som uppväxt anger han att fadern är hemmansägare. Är det så, att han inte vill kännas vid att han är predikant, eller tycker han att hemmansägare låter bättre? Intyget går till prästen i Önnestad (hemförsamlingen) som ska verifiera det och då korrigerar han uppgifterna. Martin får tjänsten.

1919 flyttar han till Nyliden i Björna och han utbildar sig till jägmästare vid Bispgårdens skogsskola (Ragunda).

Han och Berta gifter sig 1921 och flyttar till Själevad där han får tjänst på Domänverket som kronojägare. Han har sedan en tjänst i Själevad, där barnen föds och via Örnköldsvik flyttar man till Dorotea 1934 där han bor resten av livet.

I avgångsbetyget från skogsskolan får han högsta vitsord i *Lämplighet som arbetsledare*. Då gör det inte så mycket att hans färdigheter i *Skidlöpning* inte är så höga. Han har också höga betyg i svenska språket. Ett arv från hans far PL (Peter Lenander). Det arvet har sedan gått vidare till Martins barn och barnbarn.

Vid årsexamen den 14 oktober 1920 utexaminerade lärljungar och lämnade vitsord vid Bispgårdens Skogsskola

Namn: Lundberg, Martin Ragnar Född 31/3 1895	
Lämplighet som arbetsledare	A
Svenska språket	a
Välskrivning	AB
Naturlära	a
Matematik	a
Skogs- och fältmätning	
- teoretiska kunskaper	AB
- praktiska arbeten	AB
Skogsskötsel	
- teoretiska kunskaper	AB
- praktiska arbeten	AB
Skogsuppskattning och skogsindelning	
- teoretiska kunskaper	AB
- praktiska arbeten	AB
Skogsteknologi med byggnads- och avdikningslära	
- teoretiska kunskaper	BA
- praktiska arbeten	AB
Jakt samt jakt- och fiskevård	BA
Trädgårdsskötsel	B
Författningskännedom	AB
Bevakningstjänstgöring med tjänsteexpedition ..	AB
Kart- och byggnadsritning med kartskrift	AB
Skidlöpning	BA
Uppförande	A
Flit	A

Familjen

Det är kanske genom arbetet som Martin träffar småskollärarinnan Berta Regina Hedin. Hennes far var nämligen skogsfaktor, en tjänst inom skogsnäringen.

De förlovar sig men det blir en komplikation då de planerar bröllopet eftersom Martin inte är döpt och det krävde prästen för att han skulle viga dem.

Martin beslutar därför låta döpa sig i svenska kyrkan. Blivande bruden Berta fungerade som dopvittne. Hur det mottogs av släkten i Ullstorp, som var djupt engagerade baptister och inte döpt sina barn vet vi inte. De kanske inte ens fick kännedom om det.

Skåningarna reste inte upp till bröllopet, i stället gick bröllopsresan till Skåne och där samlade man släkten till en ny fest. Familjebilden på första sidan av denna släkthistoria i trädgården är från den fest.

Förlovningsbild 1919

Familjen 1933

Resor

Familjen skaffade bil tidigt, Martin hade förmodligen behov av det i arbetet. Den första bilen var nog en Citroen Berline 11. I varje fall var det en sådan de hade 1939 då de besökte systrarna i Rya. Det var vid detta tillfälle, som Bertha lär ha sagt: ” *Om ni inte har tillräckligt med bekymmer, så skaffa en bil*”.

Man gjorde flera resor, inte bara till Skåne, utan också ner i Europa. 1953 gick resan till Paris. På hemvägen gjorde man uppehåll hos systrarna i Rya och inbjöd då dem till Dorotea. Ellen och Ruth hade tidigare rest med tåg upp till Dorotea vid ett par tillfällen, men nu

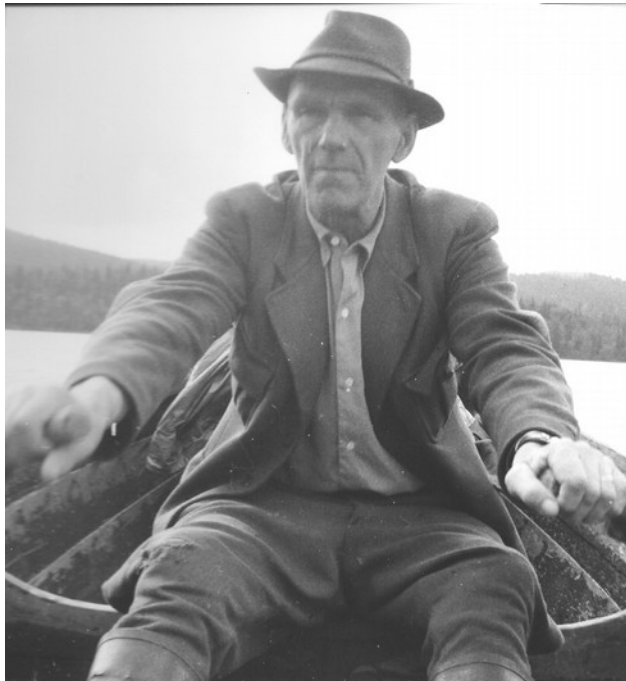
planerade man för ett större sällskap. Sommaren därpå gav sig 9 personer iväg mot Lappland i två

bilar (Ruth med döttrarna Ellen, Ester, Olle och Siri, Lisa och Harry med Leila och Ingrid). En resa på 12 dagar, som efterlämnade fina minnen inte minst hos de yngsta. Minnen som fortfarande sitter kvar.

Efter detta besök kom fler från den skånska släkten upp till Dorotea.

Friluftsliv

Hela familjen var intresserade av friluftsliv och det var ute i naturen, som Martin trivdes bäst. Det var ett intresse som också Allan bar med sig hela livet. Under det sista året som Martin levde gjorde han, Allan och Lars (svärson) en fiskeresor till Råstojaure. Allan gjorde en fotodokumentation av denna resa. Bilderna kommer från boken, som Hasse Parkman har idag.

Martin i den miljö han kanske bäst trivdes i

Martins och Bertas barn

Martin och Berta fick 2 barn 1922 och 1928

- Carl Allan Lundberg 1922 – 2016
- Anna-Greta Elsy Parkman 1928 – 2007

Så här skriver Allan om sin far efter hans död:

Minnesord över min far MartinLundberg

En dallring i en fjärran rymd, ett minne
 av gården, som sken fram bland höga träd.
 Vad hette jag? Vem var jag? Varför grät jag?
 Förgätit har jag allt, och som en stormsång
 allt brusar bort bland världarna, som rulla.

"Om tusen år" - då är, som Heidenstam diktade, varje
 hågkomst av oss alla förflyktigad. Men få av oss har väl också så
 höga anspråk. Mått med mansåldrars mått var Martin Lundberg, min
 far, ändå en man som det blir lätt att minnas. Om jag får undanta
 hans sista tio dagar i livet, som var svåra och som det kanske är
 naturligt för oss efterlevande anhöriga att söka förtränga ur
 medvetandet, så finns det inte många inslag av lidande och svår-
 mod som kunde göra bilden dyster.

Om hans sydsvenska barndomsmiljö vet jag, att den bars
 upp av en allvarligt uppfattad kristen livssyn, att den var varm-
 hjärtad och mänsklig. Pappa tycks i alla händelser ha tagit in-
 tryck av den som avgjort hans inställning i moralfrågor utan att
 fördenskull hamna i dogmatism eller auktoritetstro. Sällan eller
 aldrig talade han om trossatser eller livsprinciper, men jag vill
 föreställa mig att han hela tiden höll dem öppna för prövning och
 eftertanke. Det är nog rättvist att säga, att han såg på andras
 göranden och låtanden med frisinne och förståelse och på sin egen
 person med blygsamhet och självironi, stundtals med galghumor.

Hela sitt vuxna liv kom Pappa att leva i norr. I en tid
 då så många norrlänningar tvingas att för sin försörjning dra
 neråt landet kan det vara värt att erinra sig en människa som
 valde att lämna vår ljuslänta sydligaste provins för att låta sig
 omslutas av gran och fur i först Norrbotten, senare Ångermanland
 och till sist Västerbottens lappmark och som snart nog kom att
 assimileras både av det nordliga landskapet och dess bebyggare.
 Till den processen bidrog inte minst att han i denna landsända
 fann en livskamrat som fyllde hans behov av kärlek och omtanke
 och lyckligt kompletterade de brister, som han liksom andra hade
 i sin uppsättning av egenskaper och färdigheter.

Vi som i dag bildar den lundbergska familjen känner en
 ödmjuk tacksamhet mot Pappa Martin, därför att han i mer än fyra
 årtionden varit en trogen make och en uppoffrande, gladlynt och
 oändligt kamratlig far.

I valet mellan de många ögonblick som vi gärna återkal-
 lar ur hans levnad tror jag ändå att vi helst stannar inför dem,
 där skogen på något sätt spelar med - skogen, som i alla bemär-
 kelser blev hans öde, den som var hans liv och som också till
 sist blev hans död.

Vi var ju så ofta med honom till skogs, både som barn och senare. Hur väl minns jag inte alla de förrättningar då vi i höstklara morgnar strövade över soliga hyggen där tjädrarna flög upp från sina reden, medan hundskallen från avlägsna byar på ett lagom diskret sätt antydde bebyggelsen. Eller skidfärderna mellan avläggen på sjöar och åar. Pappa rörde sig hyggligt på skidor men lärde sig, om sanningen ska fram, aldrig riktigt tekniken - bromsade med stavarna när det bar utför och liksom stegade sig eftertänksamt fram när det gällde slätåkning. Där förlev han skåning; i hans hemprovins heter det ju mycket riktigt att man går på skidor. Och jag minns våra försommarturer över myrarna för att se hur hjortronblommen hade klarat sista nattfrosten - vandringar som efter vad vi nu vet egentligen var för tunga för hans hjärta.

Vi hedrar Martin Lundbergs minne genom att dröja inte vid vad vi för framtiden gått miste om genom hans frånfalle utan vid allt vad han under så många år har gett oss. Själv tänker jag på honom som en rejäl karl som fick glada skrattryckningar kring ögonen när han berättade en dråplig historia vid kaffeelden, som kunde låta undslippa sig ett milt kraftord när en laxöring slet sig i forsen och som var svår på fingerkrok.

Och jag tänker på ett par verser av Gunnar Ekelöf:

En vas full av ängsblom
är tysta ensamheten:
Jag vet en liten stuga
i skogarna långt bort.

Jag kommer genom gräset
som ligger vått av natten.
Där står den mörk och ensam.
Jag öppnar tankfullt dörrn

- och står en stund och ler åt
att allting är som förut.
Jag kränger av mig mesen
och börjar göra eld.

12. 7. 64

(Allan Lundberg)

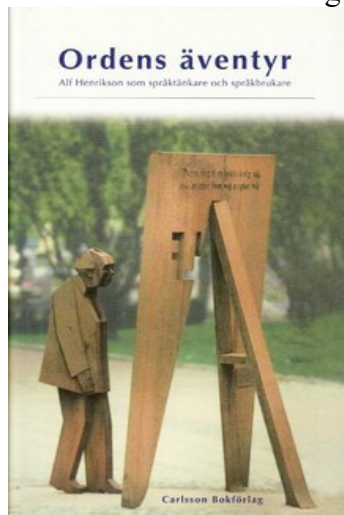
Allan Lundberg	1922 - 2016
Stina (Kristina) Lundberg	1918 - 2010

Allan föddes i Själevad, men familjen flyttade till Dorotea då han var 12 år och det var där han sen växte upp. Han var en begåvad elev, som ville studera, men eftersom det var långt till gymnasium fick det bli korrespondensstudier via Hermods. 1940, när han var 18 år tog han studenten som privatist i Lund. Närvarande vid examen där var några av hans skånska släktingar. Det var nu i början på andra världskriget och en lång värnpliktstjänstgöring väntade.

Yrkeskarriär

Hösten 1944 flyttade han till Uppsala och började studera statsvetenskap. Tog examina i jur.kand och pol.mag. För att hitta någon i släkten tidigare, som bedrivit akademiska studier tidigare, får man gå mer än 300 år eller nio generationer tillbaka i tiden till Göran Stierna 1611-1652. Se Kap 3. Han studerade juridik i Leiden (Holland).

Allans adress i Uppsala var Sturegatan 12. 1951-52 studerade han vid University of Michigan och träffade då sin farbror Gunnar Lundberg i Chicago flera gånger. Då hade SAS börjat flyga till New York och även om resan tog ett dygn, var det mycket snabbare än med båt.

Allan arbetade som journalist hela livet, bl.a. på tidskriften *Industria* (utgiven av Svenska Arbetsgivarförbundet) där han var verksam under 21 år. Han publicerade många omfattande samhällsreportage. Han var en uppskattad journalist och flera av hans artiklar har givits ut i särtryck. Han var också i 12 år redaktör för *Pressens Tidning*. Han skrev hela livet. De sista åren var han TV-recensent på UNT.

Han hade ett stort litterärt intresse. Det tog sig bl.a. uttryck i att han var sekreterare i Alf Henriksson-sällskapet och gav ut boken *Ordens äventyr*.

Tillsammans med fotograf Svante Hedin har Allan också givit ut böckerna *Ett 4-faldigt leverne* (1968) och *Åka Vasaloppet* (1970)

Familjen

Bara ett halvår efter flytten till Uppsala gifter sig han och Stina (Kristina) Westerlund. Sonen Lars föddes i oktober 1945, Lena 1949 och 1954 flyttar familjen till Märsta. Barnen lämnar hemmet efter hand som de växer upp, men Allan och Stina bor kvar här resten av livet. Familjen köper snart ett gammalt torp i Ortala by, vid Väddö kanal. Här får man njuta av naturen och röka nyfångade abborrar i den egenhändigt byggda röken. I snickarboden har Allan en läsfätölj där han kan dra sig tillbaka.

Allan 1970 (47 år)

Allan i den miljö han bäst trivdes i

Såväl Allan som Stina nådde hög ålder. Stina drabbades vid 86 års ålder en stroke och efter det utvecklades en demens. Hon levde till hon var 92 år. Allan var mentalt vital till sin död vid 94 års ålder. Sista året han levde fick han använda rullator och i samband med det skrev han ett poem i UNT:

Rullatormarsch

Hej, rulla på, mitt goda gångfordon, när väl jag trippat oskadd utför trappan!

Publicerat 27 JULI 2015

*Nu styr härnäst jag hän mot farstubron.
Fick jag ordentligt på mig rocken, kappan?
Är alla knappar knäppta, putsad skon
och lyset släckt och diskad grötkarotten
och vattenkranen dragen åt i botten
och näsan snuten, nagelpetad klon?*

*Då styr jag mina steg mot handelsboden,
där korgen fylls av spisbröd och av bullar,
och tyngre blir vad förut syntes lätt.*

*När pulsen slår, och hjärtat pumpar bloden.
Nu kunde tvålens kopp, som vilar i kommoden,
förtjäna ädla oden och en skön sonett.*

Nekrolog - Allan Lundberg

Allan Lundberg, Märsta, har avlidit vid en ålder av 93 år. Han efterlämnar närmast två döttrar med familjer.

UNT 21 mars 2016

Vår kära vän Allan är död. En ordens mästare, en friluftsentusiast och humorist har lämnat oss bakom sig i stor saknad men också med de många fina minnena. Allans yrke som journalist och flerårig medarbetare i Upsala Nya Tidning som tv-recensent gav honom en utomordentlig känsla för vad som var rätt och fel i det skrivna. Umgänget med favoritförfattarna Alf Henriksons och Harry Martinsons verk var intensivt. Han hade alla Henrikssons verk i sitt bibliotek. Aniara var hans favorit i Martinssons författarskap. Om båda författarna skrev han böcker och artiklar.

Genom sina vandringar och övernattningar i naturen blev Allan en expert på överlevnad under enklast möjliga förhållanden. I en skog stor nog att gå vilse i kunde platsen för nattens vila bli under en gran. Höstliga dagar lärde han oss fåkunniga att skilja mellan matnyttiga och farliga svampar och även hur de skulle tillagas. Flera Vasalopp gav styrka och kondition. Han hatade alkohol och rökte aldrig. Belöningen blev ett långt liv – nästan 94 år.

När vi en gång ifrågasatte hans många långa, ensamma vandringar i vildmarken i norra Sverige, Värmland och Norge utan möjlig kontakt med omvärlden svarade humoristen Allan: Jag har inte druckit sprit och aldrig rökt men något farligt måste väl också jag få göra.

Tillsammans med hustru Kristina skapade han som Friluftsförbundet's mångåriga ordförande i Sigtuna kommun friluftsgården Björnkälla. Därefter var han under några år en mycket aktiv medlem i Naturskyddsföreningens kretsstyrelse. Han var med om att bilda Föreningarnas skogsgrupp och arbetade oförtrutet för att skydda naturen i Sköndalsskogen mot exploatering med ett naturreservat som resultat. Sitt inre liv togförde han inte gärna men gav värme och glädje till oss alla som hade turen att tillhöra den stora vänkrets som var hans.

Allan och Stina fick 2 barn

- Lars Lundberg 1945 – 2004 (inga barn)
- Lena Lundberg 1949 (4 barn)

Med Karin Lindell fick Allan en dotter

- Anna Klara Matilda Lindell 1985 (1 barn)

Nekrolog - Lars Lundberg

STOCKHOLM/BRYSSEL Lars Lundberg, Drugnews medarbetare i Bryssel, har avlidit i en ålder av 59 år. Han var vid sidan av sitt översättarjobb på EU:s ministerråds svenska avdelning en flitig rapportör från kontinenten.

Trots en obotlig cancersjukdom så arbetade han in i det sista.

Ett par hundra nyhetsartiklar, reportage och krönikor hann Lundberg bidra med för Drugnews om allt från tobakens avigsidor och legaliseringsstrider om cannabis till historiska band mellan Sverige

och hans nya hemland Belgien

Lars Lundberg var en av EU:s ministerråds språkkunnigaste översättare. Förutom franska, engelska, tyska och spanska så behärskade han även bl a nederländska, finska och estniska. I sina rapporter till Drugnews lade han ofta till franska och flamländska uttryck för att klargöra eventuella oklarheter, exempelvis om lagstiftning.

Sin språkkänsla och mångsidighet hade han även tidigare haft nytta av både som tolk och som medarbetare inom massmedia, bland annat tidskrifterna *Tempus* och *Motormagasinet*, och nyhetsbyråerna *Associated Press* och *Agence France Presse*. Med stor entusiasm gav han sig också i kast med stora projekt – bl a boken “Baltikum på väg mot självständighet“ (tillsammans med Ülo Ignats och Niklavs Lapukins, 1990), en bok om Carl Bildt (“Bilder av Bildt. Om livet före Rosenbad“, Legus Förlag, 1994) och en om en belgisk marinofficer (“En belgisk-skandinavisk historia – om Adrien de Gerlache de Gomery“, eget förlag).

Vid sin död var han i färd med att skriva en bok om svensk-belgiska kulturella kontakter.

Drugnews redaktion har förlorat en kunnig medarbetare och sann vän.

(Drugnews/Sven Liljesson)

<i>Anna-Greta Parkman</i>	<i>1928 - 2007</i>
<i>Lars Parkman</i>	<i>1927 - 2016</i>

Anna-Greta föddes i Själevad liksom brodern Allan. Familjen flyttade till Dorotea då hon var 6 år och det var där hon växte upp. Liksom brodern studerade hon vidare efter folkskolan. Det var nog inte så vanligt i Dorotea, eftersom prästen har skrivit i husförhörslängden att hon tog Realexamen 1944. Hon flyttade till Uppsala , läste till en fil mag. och utbildade sig till läroverksadjunkt. 1952 gifte hon sig med läkaren Lars Parkman.

Precis som sin far Martin och bror Allan var litteratur viktigt för henne.

Anna-Greta och Lars Parkman 1996

Minnesord över Anna-Greta Parkman

Fil mag Anna-Greta Parkman, Örnsköldsvik, har avlidit vid 79 års ålder. Hon var född i Själevads församling, dotter till Berta och Martin Lundberg. Fadern blev länsskogvaktare i Dorotea, där modern samtidigt var lärare. Anna-Greta tog sin realexamen i Dorotea och fortsatte därefter vid Härnösands läroverk på gymnasiets reallinje med studentexamen 1947. Ändrade yrkesplaner medförande en utlandsvistelse i England och kompletterande kurser för fortsatta studier i svensk litteraturhistoria, engelska och pedagogik, vilket resulterade i en filosofie magisterexamen i Uppsala 1955.

Genom makens läkarförordnanden till Umeå, Östersund och Örnsköldsvik kom hon att tjänstgöra som lärare i dessa städer. Från 1966 arbetade hon vid Nolaskolan. Något år senare och fram till sin sjukpensionering 1992, var hon anställd som adjunkt vid Parkskolans gymnasium i Örnsköldsvik

Med samma inlevelse och delaktighet med vilken hennes lärartjänst och elevkontakter präglades, färgades också hennes hobbies som var litteratur, trädgård, vävning, handarbete och skidsport.

Beklagligtvis kom familjelivet och hennes intressen tidigt att hämmas. De senaste tretton åren var hon drabbad av ett dubbelt hinder i form av Alzheimers sjukdom och stroke med en därav påtvungen isolering.

(Örnsköldsviks Allehanda - 4 september 2007)

Anna-Greta och Lars fick 4 barn

- Hans Parkman 1953 (3 barn)
- Helena Parkman 1957 (2 barn)
- Mikael Parkman 1960 (3 barn)
- Åsa Norberg 1966 (2 barn)